

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancte Prarede xci

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sancto

Be sancta prarede: xcii. A



Apollinari



Dux redis dicta quasi viridis a prasin qd
est viride inde praxedis quasi prasin vis
rens qd viruit et floruit flore virginitatis
Raxedis virgo fuit beate potestate soror qd
fuerunt sorores sancti donati et timothei qd ab apo
stolis in fide erudit sunt. Que cum psecutione se
uiente multorum christianorum corpora sepelissent. et
facultates suas paperibut erogassent tandem in
pace quieuerunt. Circa annos dñi. clxv. sub marco
et antonio secundo.

Be sancto apollinari xcii. A

Apollinaris dicit a pollens et ares qd est
virtus quasi pollens virtutibus. Uel dicit ab
apollo qd interpratur mirabilis et naris p
qua intelligit discretio: quasi mirabilis discretionis
vir. Uel ab a qd est sine et polluo. et ares virtus qua
si virtuosus sine pollutione vitiorum.

Apollinaris petri apli discipulus fuit. et ab
eo rauennae de roma missus est. vbi uxore
tribuni ab eo sanata ipsa cum viro et ei fa
milia baptizauit. Qd quidem iudicii nūciat et ab eo
apollinaris p̄tinus accersit. Ductusq ad templū
iouis ut ibi immolaret. cū diceret sacerdotib ydo
loz. aurū et argentū ydolis appēsum meli paupi
bus dari qd ante demones sic appēdi. p̄tinus ca
pitur. et fustib cesus seminius relinqitur. Sed a di
scipulis collectus in domo cuiusdam vidue. viij. mē
sibus refouet. Inde autem venit ad ciuitatem classen
sem ut quendam nobilē mutū ibidem curaret. Cū autē

domū ingredere tur puer quēdā immundū sp̄n
h̄ns exclamauit dicens. Recede hinc serue dei. nam
faciam te ligatis manib⁹ et pedibus de ciuitate ex
trahi. Quā apollinaris increpās p̄tinus demonē
exire coegerit. Cū igif sup mutū nomē dñi inuocas
ser: et curat⁹ fuisse. plus qd qngentib oboies credide
runt. Paganī autē eū fustib⁹ celum p̄bidebant ne
ibcluz noiaret. Ille vero in terra iacēs clamabat.
Quā ipse ver⁹ est deus. Tūc nudis pedib⁹ supp̄us
nas cū stare fecerūt. Sed cū adhuc xp̄m p̄statissi
me p̄dicaret extra v̄bem cū piecerūt. B Eo
tpe dum rufus patricius rauenne filiam infirmā
h̄ret: et ad eam sanandā apollinarē vocasset. mox
vt domum ingressus est defuncta est. Lui rufus.
Ultimam domū meam nō introiisse. dīj enim magni
irari sunt: et filia meā sanare noluerunt. Tu vō qd
ei facere poteris? Lui apollinaris. Noli timere tñ
michi iura qd si puer surrexerit eā creatorē suū
sequi nequaq̄ p̄bicas. Qd cū fecisset. facta ora
tione puer surrexit. et nomē xp̄i p̄fitēs cū mīre et
magna multitudine baptismā suscepit. et virgo p
mansit. Qd audiēs cesar scriptis ad p̄fectū p̄toij:
vt apollinarē aut sacrificare ficeret. aut in exiliū
mitteret. Prefect⁹ igitur cū sacrificare nolentē fu
stibus cedi fecit. et in eculeo extensem torq̄ri man
davit. Ibidū dñm p̄stantissime p̄dicaret: aquam
feruentē in ei vulneribus recētib⁹ iactari iussit.
et sic graui pondere ferri vincitā in exiliū mittere
voluit. Uidētes autē xp̄iani tantā impietatē accen
si animo in paganos irruunt. et plus qd ducentos